

(המשך מעמוד 15)

- **היית עציב?**
- לא.
- **שמחת?**
- כן, מאוד.
- **מה שימח אותך?**
- שהיתה לי חברה שם מהגן.
- **הרגשת 'שאתה לא לבר'?**
- כן.
- **פחדת שתהיה לבר?**
- כן.
- **אז עכשיו אתה לא מרגיש לבר?**
- רק בהפסקה.
- **מה לבשת ביום הראשון?**
- לבשתי בגדים רגילים. רק בטקס. שהיה יום לפני זה. לבשתי בגדים יפים.
- **מה לבשתי?**
- חולצה עם ציור החגורה, ושמתי שמפו כשעשיתי אמבטיה. ושמתי את זה של הגילוח של אבא. שהיה ריח.
- **והכנת את הילקוט מזמן?**
- לא כליכך.
- **התרגשת?**
- כן, וגם התרגשתי מכל הציורים שהיו על המעטפות של המחברות.
- **בחרת לבר?**
- כן.
- **ממה עוד התרגשת?**
- שכף לי שיהיו לי לימודים ממש. וגם התרגשתי שאני כליכך חכם. כי אפילו דילגתי על גן חובה.

- **אתה רוצה לשחק כל הזמן?**
- כן.
- **אתה מצטער שאתה הולך לבית-הספר?**
- קצת.
- **בגלל המישחקים?**
- גם בגלל המישחקים, אבל אני רוצה ללמוד.
- **מה אתה הכי רוצה ללמוד?**
- תורה.
- **למה?**
- כי אני רוצה לדעת שמות של אנשים בתורה.
- **מה למשל?**
- יעקב, יצחק, יוסף.
- **אתה יודע עליהם?**
- לא כליכך. רק על מצריים אני יודע.
- **מה עוד אתה רוצה ללמוד?**
- כדאי שתדעי מה אני לא רוצה ללמוד.
- **מה?**
- על שלמה המלך, כי אני יודע מההצגה שהיתה, ראיתי אותה.
- **מה עוד אתה לא רוצה?**
- לא רוצה. הם...
- **מה אתה כן רוצה ללמוד?**
- יופי! אני רוצה ללמוד לקרוא את הכתב הזה שלך, ואני רוצה גם ללמוד ציור, כי היום רק למדתי מוסיקה.
- **אתה מתגעגע לנ?**
- קצת.
- **למה אתה מתגעגע לנ?**
- לחברים צעירים שהיו לי ושנשארו בגן.
- **לזננת?**

- **למה?**
- כי לא הייתי כליכך בטוח שתהיה לי מורה טובה.
- **שמעתי שביום חמישי לא הלכת לבית-הספר.**
- בגלל זה שהיה לי כאב ראש נוראי.
- **לא רצית ללכת.**
- כן, כי גם בכיתה יש צעקות. או מה, אני אקבל כאב ראש גדול יותר?
- **אחריכך זה עבר?**
- כן, ולמחרת הלכתי.
- **אתה מבסוט מבית-הספר?**
- כן.
- **יש לכם שיעורי-בית?**
- אין לנו.
- **אתה רוצה שיהיו?**
- כן, מאוד.
- **למה?**
- כי אני לא רוצה לראות איך כולם כותבים, ואני שונא לראות טעויות. אם עושים את השיעורים בבית, אני לא רואה את הטעויות.
- **מה למדתם ביום הראשון?**
- שלום כיתה אלף.
- **זה היה כתוב על הלוח?**
- לא. זה היה על דף שהיינו צריכים לצבוע, וככה העתקנו.
- **חלמת בלילה על בית-הספר?**
- לא.
- **על מה חלמת?**
- איך המורה שלי תיראה.
- **ואיך היא נראתה?**
- עם תלתלים כאלה מהצר.
- **יפה?**
- עם שערות ג'ינג'יות ועיניים חומות, כמו שיש לך.
- **היא היתה יפה בחלום?**
- לא.
- **היא היתה מפחידה?**
- כן, קצת.
- **היתה רעה?**
- חלמתי כל מיני מחשבות איך היא נראית, ולא חלמתי אם היא רעה או טובה. והיו לה נעליים עם קוצים כמו של קאוואים וכוכב מגונדר ומיכנסיים לבנים עם כתמים שחורים וחולצה שחורה עם כתמים לבנים.
- **מה עוד חלמת?**
- איך יהיה המורה לציור.
- **ואיך הוא נראה בחלום?**
- סיני, עם תסרוקת סינית ובגדים חתתיים של סין ממש עתיקה, ובגדים עליונים כמו שעכשיו לובשים פה.
- **ואיך המורה באמת נראה בחיים?**
- היא מורה, עם שערות קצת ארוכות בין אדום לצהוב, ושתי נקודות-יחן בלחיים ואחת על האף, ועיניים חומות ואוזניים קצת גדולות ואף קצת ישר.
- **היא יפה?**
- לא בדיוק.
- **ומה שכף בהפסקה זה שאני יכול לשחק עם האח שלי כי הוא גם שם בכית-הספר.**
- **כשאתה קם בבוקר, אתה שמח שאתה הולך לבית-הספר?**
- לא.
- **למה?**
- כי אני קצת מעוצבן כי אני כל הזמן עם אח שלי באוטובוס, וזום מתפרדים.
- **אתה רוצה להיות איתו כל הזמן?**
- כן.
- **אתה פוחד להיות לבר?**
- שם קצת. אבל מה שטוב, שכמעט כל הזמן יהיו לי שיעורי מוסיקה. בגלל זה שהמורה נורא מצחיקה אותנו. בגלל זה אני רוצה לשמוע הרבה בדיחות וצחוק כריא לבריאות.
- **אתה הכי אוהב את המורה למוסיקה?**
- לא יודע.

חמרורי

השופט מעיר מרוצי-הסוסים

נחוג ♦ יוסי-הולדתו ה-80 של **שמעון אגרנט**, מי שהיה במשך 28 שנות המדינה הראי שונות שופט בית-המישפט העליון (וב-11 מהן, נשיאו) והמשמש עד היום כמרצה למישפטים באוניברסיטת בר-אילן. אגרנט, יליד לואיסוויל שבמדינת קנטאקי האמריקאית (הידועה במירוץ צי-הסוסים שלה), הוא בנו של רופא-שיניים (שהיה גם מוסמך לרבנות), שהחל את דרכו בארץ בחיפה, בה גם נתמנה, בגיל 34, כשופט-שלום. אגרנט, שנודע בפסיקותיו הליברליות (בנושאי עונש-המוות, חופש-העיתונות ומיהו יהודי, בין השאר) היה האיש שעמד בראש ועדת-החקירה לאירועי מילחמת יום-הכיפורים, שמסקנותיה כוונו בעיקר נגד ראשי צה"ל והתעלמו מן הדרג המדיני.

הקיבוצניק מכפר-הנוער

נפטור ♦ מהתקף-לב, חודש לפני יום-הולדתו ה-64, **רב זכין**, מי שהיה מזכירה המדיני

אופנאית לייטרסדרוף עיקבי-נעליים מעצמות של פרה

של מפ"ם, ח"כ לשעבר ולאחרונה חבר ההנהלה הצינונית (ראש המחלקה לפיתוח ושרותים קהילתיים). זכין, יליד פולין שגרל בכפר הנוער בן-שמון, היה מייסדי קיבוץ להבות-הבשן שבצפון וחברו עד יומו האחרון ונודע ממחקריו בנושא הסיכסוך הישראלי-ערבי (ראה גם: יומן אישי).

הביכליו גראף מן המונגראפיות

נפטור ♦ בגיל 75, **גצל קרסל**, פועל חקלאי לשעבר, שהיה לביבליוגראף (חוקר תולדות ספרים ומחבריהם) רב-תפוקה וכותבן של עשרות מונוגראפיות (סיפרי-מחקר המוקדשים לנושא אחד) על אישים ציוניים (החל ממשא הס והרב יהודה אלקלעי) וישושים בארץ (בין היתר: פתח-תיקווה ושכונת בורוכוב, היא גיבעתיים של היום).

האופנאית של חלוקי-הנחל

טבעה ♦ בבריכת בנה נסכיון, בגיל 80, **פיני לייטרסדרוף**, בכירת מעצבות-האופנה בארץ. לייטרסדרוף, ילידת צ'כיה, בה פתחה את הסטודיו הראשון שלה, עוד בראשית המאה, נודעה בארץ במיוחד בעיצוב שמלות. מעילים ותכשיטים מקוריים, בהשראת נופי הארץ וצבעיה, וכן בשימוש רב בחומרים טבעיים כעקבי-נעליים מעצמות פרה וכפתורים מעץ וית וחלוקי-נחל. יצירתה המפורסמת ביותר של לייטרסדרוף, שהלבישה בשעתו את כל המיוזמי (משחקנית התיאטרון חנה מרון ועד ראשי-הממשלה גולדה מאיר) היתה וכפתורת עבודתה במשכית: מעיל-המידבר באריגת-יד מצמר ככשים.

• לדעת אגרנט התרשמה ועדת-המינויים לשופטים הבריטית במיוחד מתשובתו על השאלה לתחביבו: טניס.

אכף בחדרו אני רוצה להיות כל הזמן עם האח שלי

- **רצית לדלג?**
- לא כליכך רציתי לדלג. בעצם כן רציתי, כי היה בגן ילד מרגיז כזה ולא רציתי להיות איתו.
- **ביום השני שמחת ללכת לבית-ספר?**
- כשהיכנסה.
- **למה?**
- כי ידעתי שזה לא מישחקים ממש.
- **אתה רוצה להמשיך לשחק?**
- כן, ורק בהפסקות מישחקים. ואני לא יכול כל הזמן לשחק.
- **לא כליכך, כי קבענו איתה שתבוא אלינו לבקר.**
- **המורה נחמדה?**
- כן.
- **אתה אוהב אותה?**
- כן, וגם השם של המורה שלי רחל, וגם לגננת קוראים רחל.
- **אתה רצית שיהיה שם בבר יוגמר ישתלך לבית-הספר?**
- לא. הסיוח-לילה.